

Arrest

nr. 32 648 van 13 oktober 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 10 juli 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MICHOLT, die loco advocaat E. TRIAU verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 30 november 2006 het Rijk binnen en diende op 9 juli 2008 een asielaanvraag in. Op 30 juni 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Han-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn van Pingtan in de provincie Fujian. Op 30 november 2006 kwam u naar België om te studeren. Vooraleer uw studie aan te vatten, diende u eerst gedurende één jaar een cursus Frans te volgen. U slaagde niet in dat examen en verloor uw verblijfsvergunning. U raakte zwanger. Uw zoontje werd op 12 februari 2008 geboren. De vader van het kind liet jullie na een drietal maanden in de steek.

U vreest bij een eventuele terugkeer naar uw land in het kader van het gezinsplanningbeleid te worden gesteriliseerd omdat u al een kind hebt. U vreest tevens de administratieve boete voor het hebben van een ongeautoriseerd kind. U vreest dat uw kind niet zal worden ingeschreven in de "hukou" (gezinsregistratieboekje) en daardoor niet naar school zal kunnen gaan. U vreest ook dat u, als ongehuwde moeder, in uw dorp zal worden gediscrimineerd en dat uw ouders u zullen verstoten. U vreest tevens dat de overheid u uw kind zal ontnemen. U diende hier op 9 juli 2008 een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw paspoort, de geboorteakte van uw kind en het gezondheidsboekje van uw kind.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS dient te worden opgemerkt dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden toegekend. U vreest bij terugkeer naar China gedwongen te worden gesteriliseerd omdat u al een zoon heeft zonder gehuwd te zijn. Eerst en vooral is uw vrees voor gedwongen sterilisatie ongegrond (CGVS p. 6). Binnen het Chinese gezinsplanningbeleid ligt, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, na de geboorte van een eerste kind immers de nadruk op de plaatsing van een spiraaltje, niet op sterilisatie. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u deze vrees voor sterilisatie in de vragenlijst voor het CGVS, die u invulde met de hulp van een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), niet vermeldde. Bij confrontatie hiermee gaf u enkel als verklaring dat er niet naar werd gevraagd (CGVS p. 7). Dit is niet afdoende aangezien van u wordt verwacht dat u zelf aangeeft wat uw vrees voor vervolging precies inhoudt. Dat u dit vergeten was is evenmin een voldoende verklaring, en doet verdere vragen rijzen omtrent de ernst van uw vrees voor gedwongen sterilisatie. Wat betreft de administratieve boete die u zou moeten betalen om uw kind te laten inschrijven in de "hukou" zodat het onderwijs kan genieten, dient te worden opgemerkt dat dergelijke economisch-administratieve maatregel ter afdwinging van het beleid geen vervolging vormt in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de 1 definitie van subsidiaire bescherming (CGVS p. 9). Bovendien bestaat er voor mensen die het economisch moeilijk hebben de mogelijkheid om de betaling van deze administratieve boete over verscheidene jaren te spreiden, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Daarenboven is het volgens deze informatie zo dat deze boetes soms wel en soms niet worden geïnd.

Wat het niet-registreren van kinderen betreft dient er te worden gewezen op het feit dat de wet discriminatie tegen kinderen geboren buiten het huwelijk verbiedt. Dit blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier. Volgens deze informatie is het slechts "mogelijk", dus geen systematisch wederkerend gegeven, dat kinderen uit illegale zwangerschappen niet worden geregistreerd of ongelijk worden behandeld. Uit deze informatie blijkt dat het volstaat de administratieve boete te betalen om het kind te laten registreren. Het feit dat uw ouders u zouden verstoten valt evenmin onder de criteria van de Conventie van Genève (CGVS p. 6, 8). Het betreft immers een intra-familiaal probleem. Dat u in het dorp niet zou worden geaccepteerd vormt tevens geen vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Bovendien verklaarde u bij de DVZ dat u al in het jaar 2002 verhuisde naar de stad Fuzhou. U verbleef er weliswaar op school maar het betekent dat u vertrouwd bent met een stedelijke omgeving (verklaring DVZ vraag 9). U dient u zich dan ook, bij een eventuele terugkeer naar uw land, niet noodzakelijk in uw geboortedorp te vestigen. Dat de overheid u uw kind zou ontnemen maakt u niet aannemelijk (CGVS p. 8). U kunt het immers niet aantonen en u hebt, behalve het feit dat u naar uw ouders belde, geen inspanningen geleverd om dit aan te tonen. Bovendien zijn er in de Volksrepubliek China, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, steeds meer alleenstaande moeders waaruit kan worden afgeleid dat het geen overheidsbeleid is om alleenstaande moeders hun kind te ontnemen. Dat het voor u als alleenstaande moeder moeilijk zou zijn om werk te vinden valt evenmin onder de criteria van de Vluchtelingenconventie (CGVS p. 9). Bovendien, gevraagd naar de redenen waarom u als hooggeschoolde geen werk zou kunnen vinden, gaf u plots andere redenen op: er is veel concurrentie en u heeft nog vijf examens af te leggen om als geregistreerd boekhouder te kunnen werken (CGVS p. 9).

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient vast te stellen dat u er onvoldoende in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, of dat u dergelijke vrees of risico dient te moeten koesteren of lopen bij een eventuele terugkeer naar uw herkomstland.

De documenten die u neerlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van uw asielrelaas door het CGVS in de positieve zin kunnen wijzigen. Uw paspoort bewijst louter uw identiteit en nationaliteit die niet worden betwist. De geboortakte van uw kind toont de identiteit van uw kind aan. Het gezondheidsboekje van uw kind bevat zijn medische gegevens.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Verzoekster roept als enig middel in: *"Ernstig en onherstelbaar nadeel bij een terugkeer-schending redelijkheidsbeginsel"*.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De Commissaris-generaal achtte verzoeksters vrees voor sterilisatie ongegrond en wijst erop dat binnen het Chinese gezinsplanningbeleid de nadruk ligt *"op de plaatsing van een spiraaltje, niet op sterilisatie"*. Wat betreft de inschrijving in de Hukou, stelt het CGVS dat een administratieve boete *"een economisch-administratieve maatregel ter afdwinging van het beleid"* is en dat deze *"geen vervolging vormt in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de 1 definitie van subsidiaire bescherming (CGVS p. 9)"*. Het CGVS wijst er ook op dat *"de wet discriminatie tegen kinderen geboren buiten het huwelijk verbiedt"* en dat het volstaat een administratieve boete te betalen om natuurlijke kinderen te doen registreren. Verstoting door de familie beschouwt verweerder als een intra-familiaal probleem en meent dat verzoekster zich bij terugkeer niet noodzakelijk in haar geboortedorp moet vestigen. Tenslotte wijst ze erop dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat haar kind haar ontnomen zal worden.

3.2. Verzoekster meent dat er in casu sprake is van disproportionaliteit. Zo zou een spiraaltje plaatsen een gedwongen maatregel uitmaken *"die volledig buiten de wil van verzoekster zou gebeuren, en in feite dus ook een inbreuk op de mensenrechten met zich meebrengt"* verzoekster meent dat er een groot verschil is *"van regio tot regio, zodat men maar al te kort door de bocht gaat om enkel maar te verwijzen naar officiële publicaties van de overheid, terwijl men gewoonweg weet dat de mensenrechten in China niet al te nauw worden genomen"*. Verzoekster wijst erop dat er ook in de registratie van het kind een verschil is tussen theorie en praktijk en tenslotte stelt verzoekster dat een verplaatsing naar een stad onmogelijk zou zijn als moeder met een klein kind, aangezien het *"niet vanzelfsprekend [is] om werk te gaan zoeken, wanneer men ook nog alleen dient in te staan voor het onderhoud van een peuter"*.

3.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook zij aantonen dat haar aanvraag gerechtvaardigd is. Zij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en zij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205).

3.4. Uit de informatie, toegevoegd in het administratieve dossier (zie artikel New York Times, rapport van de U.S. Department of Justice) en die verzoekster niet weerlegt, blijkt dat Chinese koppels die tijdens

een buitenlands verblijf een niet-geautoriseerd kind krijgen, hiervoor niet gestraft worden. Hiermee willen de Chinese autoriteiten de studenten die in het buitenland studeren aanmoedigen om terug te keren naar hun land. Daarnaast kunnen en moeten de buitenhuwelijkse kinderen ook ingeschreven worden in een gezinsboekje of Huko. Verzoekster toont niet aan welke sancties zouden opgelegd worden bij haar terugkeer naar China. In zoverre ze verwijst naar een administratieve maatregel betreft dit een financiële maatregel en geen boete, wat verzoekster overigens zelf bevestigt (zie gehoorverslag CGVS p.6). Deze regelgeving maakt geen vervolging uit in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Verzoekster toont evenmin aan dat haar enig kind (administratief) gediscrimineerd zou worden. Verzoeksters blote bewering dat haar kind zou ontnomen worden, wordt niet objectief aangetoond en wordt door haar overigens verbonden aan talrijke hypothesen zoals haar financiële onvermogenheid, verstoten door familie en de vrees het kind niet alleen te kunnen opvoeden. Dat verzoekster zich als alleenstaande ouder financiële zorgen maakt, kan niet beletten dat ze de beslissing in België een kind op de wereld te zetten vrij heeft genomen.

3.5. De Chinese overheid heeft inderdaad geboortebeperkende maatregelen ingevoerd die zoals beschreven in de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, sterk zijn geëvolueerd. Verzoekster maakt niet hard dat zij in het huidige China verplicht zal worden tot sterilisatie nu uit deze informatie blijkt dat zesennegentig procent van de ouders na een eerste kind voor een spiraaltje kiezen en in mindere mate voor de anticonceptiepil. Reeds voor het jaar 2000 was sterilisatie na een eerste kind, met minder dan twee procent, een uitzonderlijke (toen soms niet geheel vrije) keuze van de ouders. Het is niet aan de Raad in te gaan op politieke of morele discussies rond familieplanning, het recht op meerdere kinderen of het recht op abortus. Verzoekster dient aan te tonen waarom het plaatsen van een spiraaltje in haar geval een gedwongen maatregel is en een *“inbreuk vormt op haar mensenrechten”*. Haar verklaring enerzijds dat ze indien ze wordt teruggestuurd naar China haar ene kind omwille van financiële redenen niet zal kunnen opvoeden en het zal moeten afstaan is, niet verzoenbaar met de vaag en hypothetisch geformuleerde meer-kinderwens. Hoe dan ook, de Chinese overheid legt de nadruk op positieve economische voordelen voor één-kind-gezinnen en heeft in bepaalde provincies meerdere maatregelen genomen om in bepaalde omstandigheden meerdere kinderen toe te laten (zoals wanneer beide ouders zelf enige kinderen waren). Gedwongen abortussen is al meerdere jaren uitzonderlijk in China en overigens blijkt de regel van het ‘één-kind-gezin’ op het platteland vaak overschreden (zie informatie in het administratieve dossier *“Illegal births and legal abortions – the case of China”*, Elina Hemminke, Zhuachun Wu, Guiying Cao en Kirsi Viisainen, in *Reproductive Health Journal*, augustus 2005). Verzoeksters verwijzing naar regionale verschillen is niet nader onderbouwd noch wordt aangetoond dat de informatie waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt ondeugdelijk is. Verzoekster toont evenmin aan dat ze haar hervestiging in de stad om eventuele economische en sociale redenen een vervolging inhoudt in de zin van het vluchtelingenverdrag.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.7. Verzoekster vraagt de vernietiging van de bestreden beslissing maar duidt niet aan welke elementen ontbreken of welke feiten niet onderzocht werden zodat de Raad niet tot een conclusie kan komen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster vraagt geen toekenning van subsidiaire bescherming en geeft hiertoe aldus geen specifieke stavingsargumenten aan. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van haar asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoekster in geval van terugkeer naar China een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekster meent dat een gedwongen terugkeer *“een zeer ernstig en onherstelbaar nadeel met zich zou meebrengen en dat de beslissing disproportioneel is met de nadelige gevolgen voor verzoekster en haar kindje”* maar laat na toe te lichten wat dit onherstelbare nadeel inhoudt. Verzoekster kan meerdere kinderen krijgen die weliswaar financieel zwaarder zullen doorwegen. Wat betreft haar kind kan de Raad verwijzen naar bovenstaande vaststelling dat verzoekster niet aantoont dat haar kind

enige schade zal ondervinden van deze “niet-geautoriseerde” geboorte in het buitenland. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat in haren hoofde een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet voorhanden is.

4.3. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend en negen door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK